

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 89 PŽ-4779/2019-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Josipa Turkalja, suca izvjestitelja i Draženke Deladio, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja VLADIMIRA ABAZA, OIB 30029377758, Prapatnica, Abaze 4, kojeg zastupa punomoćnica Ana Mahmutović, odvjetnica u Trogiru, Dr. Franje Tuđmana 2, protiv tuženika JANASO d.o.o. u stečaju, OIB 33821575818, Split, Sukoišanska 43, kojeg zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik u Splitu, Ljudevita Posavskog 17, radi utvrđenja vlasništva nekretnina i trpljenja zemljišno-knjižnog upisa, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-199/2016-23 od 18. lipnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 3. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja Vladimira Abaza kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-199/2016-23 od 18. lipnja 2019. u dijelu točke I. izreke, kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenjem prava vlasništva.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-199/2016-23 od 18. lipnja 2019. u dijelu točke I. izreke kojom je odbijen tužbeni zahtjev za dozvolu i trpljenje upisa prava vlasništva te u dijelu točke II. izreke kojim je tuženiku dosuđen parnični trošak u iznosu od 19.312,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom, te se predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. Ostavlja se o troškovima žalbenog postupka odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Sud prvog stupnja presudio je:

„Odbija se kao neosnovan uređeni tužbeni zahtjev tužitelja sadržan u podnesku od 21. studenog 2016. koji glasi:

Utvrđuje se da je tužitelj Vladimir Abaza, OIB: 30029377758, Prapatnica, Abaze 4, vlasnik za 1710/12438 dijela čest. zem. 432/6 KO Trogir, a na kojem dijelu je uspostavljeno vlasništvo posebnog dijela stambenog prostora na drugom katu označen modrom bojom kao samostalna uporabna cjelina 5 stambeni prostor na drugom katu koji se sastoji od hodnika pov. 3,89 m², predsoblja pov. 5,14 m², kupaonice pov. 5,43 m², kuhinje 5,28 m², dnevnog boravka i blagavaonice pov. 24,15 m², spavaće sobe 1 površine 12,58 m² i spavaće sobe 2 površine 7,85 m², ukupne korisne površine 64,33 m², protegnuto na lođu površine 5,10 m² i spremu br. 3 površine 2,86 m² kao pripatke.

Ovlašćuje se tužitelj da temeljem ove presude u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru zatraži i postigne upis prava vlasništva na 1710/12438 dijela čes. zem. 432/6 K.O. Trogir, samostalnoj uporabnoj cjelini 5, na svoje ime i u svoju korist i uz istodobno brisanje tog prava sa imena upisanog vlasnika Janaso d.o.o., a čiji pravni slijednik je upravo tuženik Janaso d.o.o. u stečaju, OIB: 33821575818, Split, Sukošanska 43, dužan trpjeti.

Dužan je tuženik tužitelju naknaditi parnični trošak, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sukladno članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima tekućem od dana donošenja ove presude do konačne isplate.

II Nalaže se tužitelju da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 19.312,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 18. lipnja 2019. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, dok se zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 8.850,50 kn, odbija kao neosnovan.“

2. Sadržajno se protiv dijela ove presude pod točkom I. izreke i dijela točke II. izreke kojom je tužitelju dosuđen parnični trošak s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom žali tužitelj iz svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) te predlaže presudu u pobijanom dijelu ukinuti, podredno preinačiti. Traži trošak žalbenog postupka u iznosu od 4.687,50 kn.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Predmet spora je utvrđenje vlasništva i trpljenje upisa prava vlasništva u zemljišne knjige.

6. U odnosu na utvrđenje prava vlasništva nekretnine.

7. Tužitelj u žalbi ne navodi u čemu se sastoji bitna povreda odredaba parničnog postupka, a ovaj sud ispitujući pobijanu presudu na temelju odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a nije našao da bi u ovom dijelu bila počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka propisana odredbom članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, a na koje povrede pazi po službenoj dužnosti.

8. Pravilno je stajalište suda prvog suda stupnja da se vlasništvo nekretnine na temelju pravnog posla stječe upisom u zemljišne knjige sukladno odredbi članka 119. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 191/96, 68/98, 137/99, 22/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 152/14; dalje: ZV).

9. Jedino se u slučaju originalnog stjecanja vlasništva može s uspjehom postaviti tužbeni zahtjev na utvrđenje prava vlasništva.

10. Budući da je tužitelj utvrđenje prava vlasništva tražio na temelju sklopljenog kupoprodajnog ugovora, njegov zahtjev je već zbog toga neosnovan, pa je sud prvog stupnja pravilno primijenio odredbu članka 119. stavka 1. ZV-a kada je tužbeni zahtjev na utvrđenje prava vlasništva nekretnine odbio. Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a odlučiti kao u izreci ove drugostupanjske presude.

11. U odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim se traži trpljenje upisa prava vlasništva u zemljišnim knjigama.

12. Među strankama nije prijeporno da su raniji direktor tuženika u ime tuženika kao prodavatelj i tužitelj kao kupac potpisali Kupoprodajni ugovor od 2. lipnja 2011. (str. 7. i 8. spisa), te da je raniji direktor tuženika u ime tuženika potpisao izjavu o namirenju kupoprodajne cijene (str. 9. spisa).

13. Među strankama je prijeporno je li tužitelj u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu i jesu li kupoprodajni ugovor od 2. lipnja 2011. i izjava o namirenju kupoprodajne cijene fiktivni ili antidatirani.

14. Sud prvog stupnja odbio je ovaj dio tužbenog zahtjeva iz razloga što je zaključio da tužitelj nema izlučno pravo na predmetnoj nekretnini, da obvezno-pravni zahtjev tužitelj može ostvarivati jedino u okviru stečajnog postupka.

15. Pogrešno je stajalište suda prvog stupnja da se obvezno-pravni zahtjev za ostvarivanje stvarnog prava ostvaruje podnošenjem prijave tražbine u stečajnom postupku. Naime, samo se novčane tražbine prijavljuju u stečajnom postupku, a ne i zahtjevi za ostvarivanje stvarnog prava.

16. Osim toga ovdje se, prema činjeničnim tvrdnjama tužbe, radi o pretpostavljenom vlasništvu izlučnog vjerovnika.

17. Tužitelj je dokazao da je potpisao kupoprodajni ugovor za predmetni stan, da mu je raniji zakonski zastupnik po zakonu tuženika potpisao izjavu o namirenju kupoprodajne cijene, te da mu je predmetni stan predan u posjed.

18. Na temelju ovakvog činjeničnog stanja, nejasno je na temelju čega sud prvog stupnja zaključuje da tužitelj nema izlučno pravo na predmetnom stanu, te da je neosnovan njegov zahtjev za izdavanje tabularne isprave odnosno trpljena upisa prava vlasništva.

19. Činjenica što stečajnoj upraviteljici prilikom primopredaje dokumentacije tuženika nije predan kupoprodajni ugovor od 2. lipnja 2011. (strana 7. i 8. spisa), izjava o namirenju kupoprodajne cijene (strana 9. spisa) te pečat tuženika (primopredajni zapisnik na strani 29. spisa) ne predstavlja dokaz da kupoprodajni ugovor nije sklopljen i primopredaja nekretnine izvršena prije otvaranja stečajnog postupka, već samo sumnju u vjerodostojnost kupoprodajnog ugovora i izjave o namirenju.

20. Sud prvog stupnja propustio je cijeliti iskaz saslušanog svjedoka Ante Štambuka, koji potvrđuje vjerodostojnost kupoprodajnog ugovora i izjave o namirenju, a zbog čega su za sada razlozi suda prvog stupnja ostali nejasni, pa presudu u ovom dijelu nije moguće ispitati. Time je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka propisana odredbom članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

21. Na temelju odredbe članka 369. stavka 1. ZPP-a odlučeno je kao u točki I. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

22. O troškovima žalbenog postupka odlučeno je na temelju odredbe članka 166. stavka 3. ZPP-a, kao u točki II. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

23. Budući da je djelomično ukinuta odluka o glavnoj stvari, ukinuta je i u dosuđujućem dijelu i odluka o parničnom trošku, jer je neizvjestan uspjeh stranaka u postupku. Potrebno je ukazati da je sud prvog stupnja tuženiku dosudio više kamate od zakonom propisanih kao da se radi o sporu iz trgovačkih ugovora.

24. U ponovnom postupku sudu prvog stupnja otklonit će ukazanu bitnu povredu, a pri čemu je ako se prihvati vjerodostojnost izjave o namirenju i iskaz svjedoka koji potvrđuje vjerodostojnost na tuženiku teret dokaza da kupoprodajna cijena nije plaćena, da je kupoprodajni ugovor sklopljen nakon otvaranja stečajnog postupka, te da je tužitelj u posjed predmetnog stana predan nakon otvaranja stečajnog postupka. Potrebno je utvrditi na koji je način tužitelju priznata uplata Lee Margaret Thomas kao dio isplate kupoprodajne cijene, kada iz iskaza saslušanog svjedoka Ante Štambuka proizlazi da je treća osoba Lee Margaret Thomas uplatu izvršila u svoje ime i za svoj račun, te je li Lee Margaret Thomas bila suglasna da se tužitelju prizna ta uplata kao dio otplate kupoprodajne cijene. S obzirom da je svjedok Ante Štambuk izjavio da je isplata kupoprodajne cijene izvršena na tuženikov račun moguće je utvrditi kada je i tko izvršio uplatu za kupnju predmetnog stana.

25. U slučaju da na temelju predloženih dokaza nije moguće utvrditi odlučne činjenice potrebno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja.

26. U nepobijanom dijelu pod točkom II. izreke kojim je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 8.850,50 kn, prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena (članak 365. stavak 1. ZPP-a).

Zagreb, 3. svibnja 2021.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Broj zapisa: eb2fa-1429c

Kontrolni broj: 0879b-caeef-9c79a

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAOUL DUBRAVEC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.